

munernes Landsforening og lønudvalgene kommer frem til i forhandlinger med personalet.

Ud over denne hals- og håndsret over lønforholdene kan nævnet fastsætte nærmere retningslinjer og betingelser for gennemførelsen af ændringer af vilkårene for personalet, foretage henstillinger til de kommunale repræsentanter og kræve, at sager om mere almindelige eller principielt betydningsfulde ændringer af løn- og ansættelsesforhold skal forelægges nævnet, *før* forhandlinger indledes.

Endvidere blev der i folketingssamlingen 1978-79 skabt lov-hjemmel for en normeringskontrol. (Se § 1, nr. 3, i lov nr. 128 af 28. marts 1979). I et svar til kommunaludvalget under udvalgsbehandlingen gav ministeren udtryk for følgende: »Omfanget af normeringskontrollen afgøres alene af lønningsnævnet.« En fantastisk vidtgående konklusion, der giver frit spil for lønningsnævnets udmøntning, og netop lønningsnævnets egne aktiviteter har været afgørende for udviklingen af nye beføjelser til nævnet.

Lønningsnævnet er således et helt uacceptabelt indkomst- og lønpolitisk organ, der gør egentlige overenskomst- og lønforhandlinger illusoriske og medvirker til at skabe det stive lønsystem, der i høj grad har været årsag til udviklingen af det omfattende lønefterslæb også for de kommunalt ansatte. Lønningsnævnet har klart vist sig som et effektivt redskab for den centralistiske statslige lønpolitisk. Som led i håndhævelsen af folketingets lønpolitiske rammer har lønningsnævnet f.eks. forlangt forfremmelser til godkendelse. Det skete med den begrundelse, at de lønpolitiske rammer ikke måtte omgås gennem forfremmelser og dermed lønforhøjelser.

...
Forslagsstillerne vender sig kraftigt imod dette offentlige lønpolitiske kontrolorgan og ønsker det afskaffet, så de faglige organisationer kan komme ind i reelle forhandlings- og kampsituationer om løn- og arbejdsforhold.

Adgangen til dette blev på et tidspunkt opfattet som en del af de borgerlige demokratiske rettigheder. Dette viser sig klart kun at være tilfældet, så længe det ikke generer udviklingen af det kapitalistiske system.«

Ved 1. behandling blev lovforslaget afvist af såvel indenrigsministeren som de fleste af de øvrige partiers ordførere. Kun ordførerne fra SF og DR gav udtryk for sympati for lovforslaget.

Kommunaludvalget afgav ikke betænkning over lovforslaget.